

[Wilhelm.]

penge, der som bekendt skal betales af fortrinsvis de øvrige skatteydere. For igen at få lidt størrelsesforhold på: det er altså en støtte til den bedst aflagte halvdel af befolkningen, som er jævnt hen dobbelt så stor som den støtte, der alt i alt gives i boligsikringsordning og i rentesikringsordning til folk, der må bo til leje.

Vi kan altså ikke gå ind for forslaget. Der er set bedre beskæftigelsesforslag end dette. Dette lider ydermere — det er der nogle af de andre der også gør — af, at støtten uundgåeligt bliver kapitaliseret. Det er også en indvending, vi har mod nogle af de andre beskæftigelsesforslag, der ligger. Jeg skal ikke gå i detaljer, men bare nævne, at havde der været et ønske, en interesse, en vilje til det, så kan man finde støtteordninger, som VS har været fremme med i valgkampen f. eks., der ikke lider under disse mangler, at de er socialt skævfordelte, eller at de kapitaliseres.

Vi er så stærkt som muligt imod dette forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arnfast)
(CD):

Det er korrekt, det er en genfremsættelse. Dette forslag blev første gang fremsat den 1. november og behandlet dengang, som sagt af flere. Det var netop dengang, hvor arbejdsløsheden tog en foruroligende fart, ikke mindst inden for byggeindustrien, og dette var klart motiveret som et forsøg på at få sat arbejde i gang. Det kom også frem under debatten, hvor de øvrige partier midt i et boligforlig afviste det med den henvisning, som også den højtærede minister i dag afviser det med, at det er i strid med boligforliget.

Men ideen i det var nu god nok, at man kunne sætte arbejde i gang fra 2.000 kr. til 10.000 kr. Der er noget, alle ordførerne her har ligesom overset. Det er i bemærkningerne, hvor der står:

„Under udvalgsarbejdet bør det undersøges, om der er tekniske muligheder for at udvide lovforslagets bestemmelser til at omfatte ejerlejligheder og almindelige lejligheder i etagebyggeri.“

Vi havde altså klart forudset, at vi ville gerne drage andre ind i det end parcelhusejerne, der har deres standardfradrag, der

altså som sagt næppe slår til i dag. Om det nu har haft den betydning eller ikke, skal jeg ikke kunne sige, men et faktum er det, at vi i øjeblikket oppe i boligudvalget behandler lovforslag nr. 144 fra boligministeren, hvorefter både ejere og lejere får lov til at få et tilskud, hvis de sætter beskæftigelsesarbejde i gang, det være sig isolering eller indvendig vedligeholdelse. Jeg ved bare, at nu er der inde i debatten en ligelig behandling, og den var tilsigtet og ført frem i bemærkningerne til dette lovforslag.

Jeg tror, at hvis dette var blevet sat i værk den 1. november, så havde vi taget en betydelig top af arbejdsløsheden, men allerede dengang diskuterede man, hvad skatte-tabet og provenutabet var. Det er nøjagtig den samme diskussion, der i dag føres i boligudvalget i forbindelse med det lovforslag, nr. 144, som er fremsat af boligministeren, og vi kan stadig væk ikke blive enige om, hvor stor gevinsten er ved at give et tilskud på 300 mill. kr. og dermed sætte arbejde i gang for 1,2 mia kr. Men under alle omstændigheder: var det gået i gang, var det blevet modtaget den 1. november, så havde det uden tvivl fungeret, således at vi havde fået taget toppen af den arbejdsløshed, der kom. Det blev det ikke, som vi har hørt. Det blev afvist med henvisning til boligforliget, skønt det altså i realiteten tog sigte direkte på beskæftigelsen og som sagt ikke alene havde noget at gøre med parcelhusejerne.

Jeg vil overlade til folketingets partier at sige, om de 300 mill. kr., vi har vedtaget på finansloven til fremme af isoleringsarbejder, er et brud på boligforliget. Det kan blive en rent akademisk diskussion. Under alle omstændigheder er de vedtaget, og de vil blive brugt; spørgsmålet er, om der vil blive brugt endnu flere. Hvis dette forslag var blevet gennemført den 1. november, ville det have haft den virkning, at provenutabet først ville opstå langt senere, på et tidspunkt, hvor man kunne overskue det gennem de kontrolforanstaltninger, som ligger indbygget i forslaget, og hvor man derfor kunne tage højde for det.

Det må være et svar til fru Kirsten Jacobsen, som her siger, at når det drejer sig om standardfradraget, så stemte vi imod. Ja, det gør vi, når vi lige før har vedtaget efter lange, lange forhandlinger et forlig eller nogle aftaler med nogle af partierne om,